

Oasemoment 'De onvruchtbare vijgenboom' Emmaüsparochie - donderdag 28 maart 2019

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Lucas.

Hij vertelde deze gelijkenis:

'Iemand had in zijn wijngaard een vijgenboom staan.

Hij kwam kijken of er vruchten aan zaten,
maar vond er geen.

Toen zei hij tegen de wijngaardenier:

"Dit is nu al het derde jaar dat ik kom kijken
of er aan deze vijgenboom vruchten zitten,
en er geen vind.

Hak hem maar om.

Waarom zou hij de grond nog verder in beslag nemen?"

De wijngaardenier antwoordde:

"Mijnheer, laat hem dit jaar nog staan,
zodat ik de grond eromheen kan omspitten en bemesten.
Wie weet draagt hij dan volgend jaar vrucht.
Zo niet, hak hem dan maar om."

(Lc. 13, 6-9, Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

Jezus kan heel radikaal zijn,

maar hier wijst Hij, heel opvallend, de botte bijl wel af.

In onze wereld vandaag

zijn er tal van mensen die geen vrucht voortbrengen,
nog niet, of niet meer.

Ze zijn te moe, of verdroogd.

Ze lijken helemaal op de onvruchtbare vijgenboom uit de parabel.

Wat die onvruchtbare mensen nodig hebben is:

even geduld, een oor dat luistert,

een hand die ruimte geeft, een lichaam dat warmte biedt,

zodat zij hun eigen wortels kunnen aanspreken.

Wat zulke bomen nodig hebben is:

krediet,

niet van de bank of de minister,

maar van de mensen om hen heen.

Geen karrenvrachten betuttelingsmest

maar een schop vol zorg, aandachtig ingespit.

Van zulke bonussen worden kleine mensen zienderogen beter.

In zulke betrokkenheid komt bevrijding dichterbij,

worden bitterheid en frustratie
omgezet in zetmeel en suikers,
in levenssap, in groei en bloei
en onvermoede vruchtbaarheid...
Jezus van Nazareth, de tuinman van Pasen,
wil dicht staan bij de zwakste mensen
en biedt hen telkens nieuwe kansen.
Hij wil nabij zijn
in de onmacht en het verdriet.
En wat haast niemand kan in deze tijd:
Hij kan wachten, wachten, wachten...
met oneindig veel geduld.

(naar een tekst waarvan auteur onbekend)

Stilte

Bezinning

Het gaat niet om een vijgenboom.
Het gaat om mensen.
Om onvruchtbare, vervelende mensen.
En dan ben je geneigd ze af te schrijven,
de relatie te verbreken, ze links te laten liggen.
Jezus zegt: niet doen, niet afschrijven.
Misschien ligt het wel aan jou
dat die mens zo weinig presteert,
zo onvriendelijk is, zo onheus doet.
Misschien gaf jij die ander geen kans iets voor jou te doen.
Misschien gaf je hem geen vertrouwen.
Misschien moet je die ander meer de kans geven,
meer vertrouwen geven.
Want andere mensen kunnen alleen maar goed zijn
en goed doen
als wij ze de kans geven.

(naar een preek op preken.be)

Stilte

Bezinning

Wie een kans onbenut liet,
is daarom nog niet kansloos.
Niemand, wat hij of zij ook verkeerd deed,
is definitief verloren.
Altijd is er God
die wacht,
die zoekt,
die nieuwe kansen aanreikt
ook aan hen die door de goegemeente
al lang als 'onverbeterlijk' werden afgeschreven.
Dat leert Jezus ons met zijn parabel over de vijgenboom.
Dor en droog, al drie jaar geen vruchten meer... omhakken dus maar.
'Niet doen' zegt de wijngaardenier,
'geef die boom nog een kans.

Ik zal er extra zorg aan besteden'.
Zo is God.
Zo zouden mensen,
geschapen naar zijn beeld,
ook voor elkaar moeten zijn:
aan de zwaksten, aan de schijnbaar kanslozen
extra zorg besteden,
en begaan zijn met elkaars lot.
Net als God onze Schepper
elkaar nieuw leven inblazen.

(www.dominicanenschildebergen.be)

Muziek

Bezinning

Een beetje vreemd is Hij wel, die tuinman.
In zijn boomgaard heeft hij een boompje
dat maar niet bloeien wil,
laat staan vruchten dragen.
En wie nu denken mocht dat hij dat boompje omhakt
om er een ander, een beter boompje voor in de plaats te planten,
die heeft het grondig mis.
Hij hakt die boom niet om.
Sterker nog:
meer dan naar al de andere bomen in de boomgaard
gaat juist naar dit boompje zijn zorg en aandacht uit.
Hij blijft maar om dat boompje draaien.

Waarom hakt Hij dat boompje niet om?
Waarom toch? Waarom?
Omdat hij weet hoe koud en bar de winter kan zijn
en dat niet alle leven zich even gemakkelijk herstelt.
Omdat Hij weet dat groeien soms zo'n pijn kan doen.
De tuinman weet van angst,
van eenzaam en weerloos in de wereld staan.
Hij weet dat de ene het zomaar durft:
gewoon lekker je wortels uitstrekken in de aarde
en groeien maar, je takken fier omhoog.
En de ander durft het niet.

Maar bovenal weet de Tuinman
dat achter al die takken
in elke boom dezelfde kracht verborgen ligt:
het vermogen om 'boom' te zijn,
om te groeien naar het licht en vruchten voort te brengen.
Want zo zijn alle bomen gemaakt,
de ene niet minder dan de ander.
Daarom hakt de Tuinman het boompje niet om.
Daarom wacht Hij nog een beetje.
Daarom!

(Kerk in Herent, op www.dominicanenschildebergen.be)

Stilte

Gebed

Hak mij niet om,
al bleef ik als vijgenboom reeds jaren zonder vruchten.
Gun mij nog vier seizoenen de tijd
dat ik mij naar het licht omkeer.

Een herfst vraag ik,
die mij van mijn eigenwaan geneest.

Een winter om te sterven als zaad,
gehoorzaam in de grond.

En als de lente komt,
bekleed mij dan met bloesems, een witte mantel,
even maar,

waarvan ik mij ontdoe
als U met zomerzon mijn goede wil beloont.

Pluk dan mijn vruchten één voor één
en vergeet het jarenlange wachten.

(www.dominicanenschildebergen.be)

Stilte

Bezinning

Geduld
is de kracht om iets te voltooien,
met een zaak bezig te blijven tot ze rijp is.
Het evangelie vindt niet het enthousiaste begin,
de spontane inval van belang.
Wel het taaie voltooien.
En dat geduld ontstaat niet
doordat iemand al zijn krachten verzamelt,
maar doordat hij zich in een groter geheel voegt.
Omdat er iets groots is,
voegt zich het kleine daarnaar.
De kleine wil blijft onder de grote.
Hij blijft gespannen staan op de grote wil.
Zolang geduld hierin bestaat, draagt het.
Want het gaat niet om de eigen wil te breken,
maar met heel de kracht van je wil
iets te dragen dat groter is:
de bedoeling van God.

(Jörg Zink, *Het nieuwe Woord. Hoe wij kunnen bidden*)

Stilte

Gebed

Bidden we voor al die lieve zorgzame mensen
in de tuin van God;
dat zij onvermoeibaar

"en toch," blijven zeggen,
"hak deze onvruchtbare boom niet om,
wie weet, volgend jaar misschien...".
Dat zij woorden van hoop en toekomst blijven uitspreken.

(Korte stilte)

Bidden we voor hen die sociaal werk verrichten,
voor wie in de verpleging en verzorging werkzaam zijn,
in gevangenissen en opvangcentra,
in beschutte werkplaatsen en scholen voor bijzonder onderwijs,
in rustoorden en huizen voor gehandicapten,
in opvang voor daklozen,
in toevluchtsoorden
voor vluchtelingen en vreemdelingen,
in palliatieve zorg
en intensieve zorgen...
Dat zij woorden van hoop en toekomst blijven uitspreken.

(Korte stilte)

Bidden we dat in ons allen de gezindheid mag groeien
van de wijngaardenier:
dat wij liever kwetsbaar zijn dan hardvochtig,
liever machteloos en zonder aanzien
dan ontoegankelijk en hoogmoedig.
Bidden we om mildheid
in onze omgang met kleine mensen,
om vergevingsgezindheid en geduld.
Dat wij woorden van hoop en toekomst blijven uitspreken.
Dat wij hoop en toekomst blijven voor deze wereld.

(naar een tekst waarvan auteur onbekend)

Stilte

Bezinning

Ik heb gehoord
dat velen van jullie
op een wonder
zitten te wachten,
het wonder dat ik, God,
de wereld zal redden.

Maar hoe zal ik redden
zonder jullie handen?

Hoe zal ik kunnen rechtspreken,
zonder jullie stem?

Hoe zal ik liefhebben
zonder jullie hart?

Vanaf de zevende dag
heb ik alles uit mijn handen gegeven,

heel mijn schepping
en heel mijn wondermacht.

Niet jullie,
maar ik wacht nu op het wonder.

(Luc Gorrebeek)

Stilte

Gebed

Vandaag wil ik je vragen, zegt God,
dat je standvastig blijft
en dat je van mij blijft getuigen.
Ik hoop dat je liefde groot genoeg is
om vol te houden
en op mij te blijven vertrouwen,
en dat je hoop voldoende houvast heeft
om aan iedereen die het horen wil
een boodschap van vreugde te brengen.
Als je blijft liefhebben
zal geen haar van je hoofd verloren gaan.
Dat vragen wij U voor vandaag en alle dagen.

(Erwin Roosen)

Muziek

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blad.

Heer,
U hakt geen mensen om.
U spit mentaliteiten om,
manieren van kijken,
en voedt ze met uw Geest
zodat kleine mensen weer kansen krijgen
om vrucht te dragen.
Wie weet..., zegt U,
over mij, over ons,
over onze wereld...
Wie weet... zijn er volgend jaar
misschien wel vruchten?

Heer,
geef me iets van Uw geloof in mensen,
uw geduldige hoop.

En duw de spade in mijn hand
om de grond rond mensen weer om te spitten.
Grond die ikzelf misschien hard heb gelopen.
Ik wil die grond omspitten
tot goede vruchtbare aarde
waarin veel nieuw leven kan gedijen.
Amen.

(naar een tekst waarvan auteur onbekend)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

Het volgend Oasemoment
is op donderdag 25 april.
Pasen is dan net voorbij
en het evangelie van de zondag na Pasen
gaat over de eerste keer dat de verrezen Christus
weer midden tussen zijn leerlingen verschijnt.

"Vrede!"

Dat is het eerste woord dat Hij tot hen richt,
en Hij herhaalt het met nadruk.

Pasen is ook een boodschap van vrede,
vrede in ons hart.

Daar willen wij het komend Oasemoment over hebben.

Een goeie drie weken scheiden ons nog van het Paasfeest.
Laten wij ons klaarmaken
om straks zelf ook te verrijzen
tot nieuwe mensen,
mensen die getuigen van Jezus' boodschap voor deze wereld.

Moge Hij ons daartoe inspireren
elke dag opnieuw,
+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.